

A Bíróság (negyedik tanács) 2011. március 17-i ítélete (a Cour de cassation — Franciaország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Josep Peñarroja Fa által indított eljárások

(C-372/09 és C-373/09. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(EK 43. cikk — Letelepedés szabadsága — EK 49. cikk — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Korlátozások — Fordítói minőségben eljáró igazságügyi szakértők — Közhatalom gyakorlása — Az igazságügyi szakértői címet a nemzeti igazságügyi hatóságok által létrehozott jegyzékekben szereplő személyek számára fenntartó nemzeti szabályozás — Igazolás — Arányosság — 2005/36/EK irányelv — A „szabályozott szakma” fogalma)

(2011/C 139/07)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

a Cour de cassation — Franciaország

Az alapeljárást indító fél

Josep Peñarroja Fa

Tárgy

Előzetes döntéshozatali kérelem — Cour de cassation (Franciaország) — Az EK 43., EK 45., EK 49. és EK 50. cikk értelmezése — Olyan nemzeti szabályozás, amely az igazságügyi szakértői címet a nemzeti bíróságok által vezetett jegyzékbe felvett személyek részére tartja fenn, és e felvételt az életkorra, a szakértelemre, az erkölcsre és a függetlenségre vonatkozó feltételek teljesítésétől teszi függővé, de nem veszi figyelembe, hogy a jelölt szakértői minőségét más tagállam igazságszolgáltatási szervei már elismerték, továbbá nem vezet be egyéb mechanizmusokat a fent említett feltételek ellenőrzése céljából — E szabályozás összeegyeztethetősége az elsődleges jognak a letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel.

Rendelkező rész

1. Az eseti alapon valamely bíróság által az előtte folyamatban lévő jogvita keretében igazságügyi szakfordítói minőségben eljáró szakemberre bízott tevékenység a — jelenleg az EUMSZ 57. cikknek megfelelő — EK 50. cikk szerinti szolgáltatásnyújtásnak minősül.
2. Az igazságügyi szakértők fordítás területén végzett, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló feladatai nem képeznek a — jelenleg az EUMSZ 51. cikknek megfelelő — EK 45. cikk első bekezdése értelmében vett, közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenységeket.
3. A — jelenleg az EUMSZ 56. cikknek megfelelő — EK 49. cikkel ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló azon nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az igazságügyi szakfordítók valamely jegyzékbe való felvételt anélkül kötik a képesítésre vonatkozó feltételekhez, hogy az érdekeltek megismerhetnék a velük kapcsolatban hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, és

anélkül, hogy azzal szemben olyan hatékony bírósági jogorvoslati lehetőséget vehetnének igénybe, amely lehetővé teszi a határozat különösen az uniós jogból eredő azon követelmény tiszteletben tartása tekintetében meglévő jogszerűségének ellenőrzését, hogy a más tagállamokban megszerzett és elismert képesítésüket megfelelően figyelembe vették-e.

4. A — jelenleg az EUMSZ 56. cikknek megfelelő — EK 49. cikkel ellentétes a 2004. február 11-i 2004-130. sz. törvénnyel módosított, az igazságügyi szakértőkről szóló, 1971. június 29-i 71-498. sz. törvény 2. cikkében előírt hasonló azon követelmény, amelynek értelmében az igazságügyi szakértők nemzeti jegyzékbe fordítói minőségben csak az a személy vehető fel, aki igazolja, hogy az igazságügyi szakértőknek a valamely cour d'appel által vezetett jegyzékében egymást követő három évig szerepelt, amennyiben kiténik, hogy az említetthez hasonló követelmény megakadályozza, hogy a valamely más tagállamban letelepedett és a jegyzékben való szereplést nem igazoló személy kérelmének elbírálása keretében az e személy által megszerzett és valamely más tagállamban elismert képesítést megfelelően figyelembe vegyék annak megállapítása céljából, hogy e képesítés egyenértékűnek tekinthető-e — és milyen mértékben — az igazságügyi szakértők valamely cour d'appel által vezetett jegyzékében három egymást követő évig szereplő személytől rendszeresen elvárható képességekkel.

5. Az igazságügyi szakfordítóknak az igazságügyi szakértők Cour de cassation által vezetett nemzeti jegyzékéhez hasonló jegyzékbe felvett szakértők által ellátott tevékenységei nem tartoznak a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti „szabályozott szakma” fogalmába.

⁽¹⁾ HL C 282., 2009.11.21.

A Bíróság (harmadik tanács) 2011. március 10-i ítélete (az Arbeidshof te Brussel (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Maurits Casteels kontra British Airways plc

(C-379/09. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Munkavállalók szabad mozgása — EUMSZ 45. cikk és EUMSZ 48. cikk — Migráns munkavállalók szociális biztonsága — A kiegészítő nyugdíjra való jogosultságok védelme — A Tanács fellépésének elmaradása — Az ugyanazon munkáltató által egymást követően különböző tagállamokban foglalkoztatott munkavállaló)

(2011/C 139/08)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeidshof te Brussel

Az alapeljárás felei

Felperes: Maurits Casteels

Alperes: British Airways plc

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Arbeidshof te Brussel — Az EK 39. és az EK 42. cikk, valamint a Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről szóló, 1998. június 29-i 98/49/EK tanácsi irányelv (HL L 209, 46. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 323. o.) értelmezése — A Tanács fellépésének elmaradása — Ugyanazon munkáltató különböző fióktelepein egymást követően (nem kirendelés keretében) foglalkoztatott és minden esetben az adott fióktelepre érvényes kiegészítő nyugdíjrendszer hatálya alá tartozó munkavállaló

Rendelkező rész

1. Az EUMSZ 48. cikk nem rendelkezik közvetlen hatállyal, amelyre magánszemély a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatna a magán-szektorban tevékenykedő munkáltatójával szembeni jogvitában.

2. Az EUMSZ 45. cikket akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely kollektív munkaszerződés kötelező alkalmazásának a keretében:

— a kiegészítőnyugdíj-jogosultság végleges megszerzésére vonatkozó időszak számításánál valamely meghatározott tagállamban nem veszik figyelembe az ugyanazon munkáltatónál, ugyanazon általános munkaszerződés alapján, más tagállamokban található fióktelepeken foglalkoztatásban töltött éveket; és

— a munkavállalónak a munkáltatója valamely tagállamban található fióktelepéről az ugyanazon munkáltató más tagállamban található fióktelepére történő áthelyezését e munkáltatónak a munkavállaló által történő önkéntes elhagyásával azonosnak tekintik.

(¹) HL C 312., 2009.12.19.

A Bíróság (harmadik tanács) 2011. március 10-i ítélete (a Cour de cassation — Franciaország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Charles Defossez kontra Christian Wiart, a SOTIMON SARL megbízott felszámolójaként eljárva, az Office national de l'emploi — fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

(C-477/09. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 80/987/EGK irányelv és 2002/74/EK irányelv — A munkáltató fizetési képessége — A munkavállalók védelme — A munkavállalók fennálló követeléseinek kifizetése — Az illetékes garanciaintézet meghatározása — A nemzeti jog szerinti kedvezőbb garancia — Az erre történő hivatkozás lehetősége)

(2011/C 139/09)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation — Franciaország

Az alapeljárás felei

Felperes: Charles Defossez

Alperesek: Christian Wiart, a SOTIMON SARL megbízott felszámolójaként eljárva, az Office national de l'emploi — fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Cour de cassation (Franciaország) — A 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 270., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 261. o.) módosított, a munkáltató fizetési képessége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv 8a. cikkének értelmezése, ugyanezen irányelv 9. cikkével összefüggésben — A munkavállaló kifizetetlen követeléseinek teljesítésére illetékes garanciaintézet meghatározása — Azon tagállam garanciaintézete, amelynek területén a munkavállaló rendszerint dolgozik — A munkavállaló joga az azon intézmény által nyújtott kedvezőbb garancia igénybe vételére, amelynél munkáltatója a nemzeti jog szerint biztosítva van és hozzájárulást fizet.

Rendelkező rész

A munkáltató fizetési képessége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv 2002/74/EK irányelv általi módosítását megelőző változatának 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a 2005. október 8. előtt fizetési képtelennek nyilvánított munkáltatójának székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendszerint munkát végző munkavállaló követeléseinek kifizetése tekintetében — amennyiben az említett munkáltató a másik tagállamban nem rendelkezik telephellyel, és a székhelye szerinti tagállambeli garanciaintézet finanszírozásához való hozzájárulásra irányuló kötelezettségét teljesíti — ez az intézet felelős az említett cikkben meghatározott kötelezettségéért.

A 80/987 irányelvvél nem ellentétes, ha valamely tagállami jogszabály úgy rendelkezik, hogy a munkavállaló e tagállam joga alapján — kiegészítő vagy helyettesítő jelleggel — a nemzeti garanciaintézet bérgaranciáját választhatja, szemben az irányelv alapján illetékesnek minősülő intézet által kínált garanciával, feltéve azonban, hogy az említett garancia a munkavállaló magasabb szintű védelmét biztosítja.

(¹) HL C 37., 2010.2.13.